సుల్తాన్! సైతాన్!!

బొమ్మిడి అచ్చారావు

ఉదయాన్నే వాకిలి వూడ్చి ముగ్గులు పెడుతోంది భ్రమరాంబ. ఆమె వయసు దాదాపు ఏభైఏళ్ళుండవచ్చు. ఆమె ముఖం నిండా వయసు తెచ్చిన హుందాతనంతో బాటు, జీవితంలో ఎన్నో ఆటుపోట్లు అనుభవించిన పెద్దరికం కూడా వుంది.

అప్పటికింకా పూర్తిగా వెలుగు రాలేదు. జనం వీధుల్లోకి యింకా రావటం ప్రారంభించలేదు. ఎక్కడ్నుంచో ఓ అంబాసిడర్ కారు ఆ వీధిలోకి సర్రున దూసుకొచ్చింది. ఒక్క క్షణం మాత్రం ఆగింది. ఆ ఒక్క క్షణంలోనే ఏదో బరువైన వస్తువును కిందికి తోసేసి, వచ్చినంత వేగంగాను దూసుకుపోయింది.

భ్రమరాంబ శబ్దానికి అటు తిరిగి చూసింది. ఆ దృశ్యం ఆమె దృష్టి నాకర్షించింది. కిందకి తోసి వేయబడ్డ వస్తువు మానవాకారమని గ్రహించింది. కాస్త పరీక్షగా చూస్తే ఆ ఆకారం తనకి చిరపరిచితమయినదిగా తోచింది.

చేతిలోని ముగ్గు గిన్నె అలాగే వదిలేసి దగ్గరగా వెళ్ళింది. అప్పటికే మేలుకొని వున్న వీధిలోని జనం ఒక రొకరే గుంపులుగా పోగైనారు.

భ్రమరాంబ ఆ వ్యక్తిని చూస్తూనే గొల్లుమన్నది.

"బాబూ, రవీంద్రా!" అంటూ కుప్పకూలిపోయింది.

అప్పటికే వీధిలోని జనం ఆ వ్యక్తిని ముట్టుకొని చూసి, "ప్రాణంపోయింది" అనుకొంటున్నారు. అతను భ్రమరాంబ పెద్దకొడుకు రవీంద్ర అని గుర్తుపట్టారు.

భ్రమరాంబ వాళ్ళింట్లోనించి ఓ యిరవై రెండేళ్ళ యువకుడు, పంతొమ్మిదేళ్ళ అమ్మాయి పరుగెత్తుకొని వచ్చారు.

"అన్నయ్యా!" అంటూ శవంమీదపడి భోరున ఏడవటం మొదలెట్టారు.

గుమికూడిన ప్రజలు సానుభూతి వాక్యాలు పలుకుతున్నారు. కొందరు "ఇది హత్యలాగా వుంది, పోలీసులకి కబురుచేస్తే మంచిది" అన్నారు. మరికొందరు "అనవసరం. శవాన్ని దక్కనివ్వరు సరికదా, పోలీసు కేసు పెట్టి బాధపడుతున్న వీళ్ళని యింకా నరకయాతనికి గురిచేస్తారు. గుట్టుచప్పుడు కాకుండా దహనం చేసేస్తేనే మంచిది" అన్నారు.

అయితే యిరవై రెండేళ్ళ రవీంద్ర తమ్ముడు మాత్రం అన్న శవాన్ని చూస్తూ చాలాసేపు నిస్తేజంగా, నిర్వికారంగా వుండిపోయాడు. ఆ తర్వాత మనసులోనే శపథం చేశాడు—"నిన్ను చంపిన వాళ్ళపై ఈ వీరేంద్ర పగతీర్చుకుంటాడు రవన్నయ్యా! నీ ఆత్మకు శాంతి చేకూరుస్తాను."

ఆ తర్వాత జరగవలసిన కర్మకాండ యాంత్రికంగా జరిపించేశాడు వీరేంద్ర. అతని కళ్ళలో దుఃఖంలేదు. పగ, ప్రతీకారం దావానలంలా రాజుకుంటున్నాయి.

తన అన్న సంఘ విద్రోహులతో చేతులు కలిపి అతి ప్రమాదకరమైన జీవితం గడుపుతున్న నిజం తనకి వారం రోజుల క్రితమే తెలిసింది. అంతకాలం రవీంద్ర ఎక్కడో ప్రయివేటు కంపెనీలో ఉద్యోగం చేస్తున్నట్టుగా తనని, తల్లిని, చెల్లిని నమ్మించాడు. కాని వారంరోజుల క్రితం, మొదటిసారిగా తమ యింటికి పోలీసులు వచ్చినప్పుడు, అన్నమీద తనకి మొదటిసారిగా అనుమానం కలిగింది.

అంతక్రితం రెండు మూడు రోజుల కోసారయినా యింటికొచ్చే అన్నయ్య పోలీసులు తనకోసం వెతకటం మొదలెట్టాక యింటికి రావటమే పూర్తిగా మానేశాడు. దాంతో యింట్లో అందరికీ అతని ఉద్యోగం పట్ల అనుమానాలు తలెత్తాయి.

రెండు రోజుల క్రితం అర్ధరాత్రి దాటాక రవీంద్ర తను నిద్రపోతున్న మంచం దగ్గర నిల్చుని మెల్లగా తనని తట్టి లేపాడు. ఉలిక్కిపడి లేచిన తను ఆశ్చర్యంతో గట్టిగా ఏదో అడగబోయాడు.

"ఉష్" అంటూ వారించాడు రవీంద్ర. "గట్టిగా మాట్లాడొద్దు. అమ్మవాళ్ళు లేస్తే నన్ను వెళ్ళనివ్వరు. నేను వెంటనే వెళ్ళిపోవాల్సి వుంది!" అన్నాడు.

"నీకోసం పోలీసులు...." తను చెప్పబోయాడు.

"నాకు తెలుసు. నేనో స్మగ్లింగ్ కేసులో గొంతు దాకా కూరుకుపోయి వున్నాను. నన్నెవరూ రక్షించలేరు. నేను కనపడితే చాలు వెంటనే అరెస్టుచేసి జైల్లో పెడతారు. మన పరువు మర్యాదలు బజారుకెక్కటం

నాకిష్టంలేదు. పోలీసులు మళ్ళీ వచ్చి అడిగితే నాతో మీకెలాంటి సంబంధం లేదని, నే నెక్కడికి పోయానో తెలీదనీ చెప్పేయండి. మళ్ళీ యిక్కడికి పోలీసులు రాకుండా సమాధానం చెప్పు. అది నీకే సాధ్యమవుతుంది...."

"కాని, అన్నయ్యా...."

"ఇంకేం చెప్పొద్దు. నా మూలంగా మీరందరూ చిక్కుల్లో పడటం నాకిష్టంలేదు. నేనంత దుర్మార్గుణ్ణి కాదు."

"అన్నయ్యా, నాతో నిజం చెప్పవూ....నీకోసం పోలీసులు ఎందుకు తిరుగుతున్నారు? స్మగ్లింగ్ కేసేమిటి? ఎందుకిలా మారిపోయావు? నీ చదువు, సంస్కారం, ఏమయిపోయాయి?"

"అవన్నీ అడక్కు వీరేన్. నా చదువు మన నలుగురి కడుపులు నింపలేకపోయింది. అందుకే, మిమ్మల్ని పస్తుల్లో మాడ్చటం యిష్టంలేక తప్పనిసరి పరిస్థితుల్లో యీ దారి ఎన్నుకున్నాను. ఏదో ప్రయివేటు కంపెనీలో ఉద్యోగం చేస్తున్నానని అబద్ధం చెప్పాను. కాని నేను ఆశ్రయించిన సుల్తాన్ పరమ నీచుడు.

"మొదట్లో స్మగ్లింగ్ ముఠా అని తెలియక అతని దగ్గర పనికి కుదిరాను. తర్వాత తర్వాత తెలిసింది; సుల్తాన్ కి అంతర్జాతీయ ముఠాలతో సంబంధ ముందని, పోలీసులకి అతను బాగా తెలిసిన నేరస్తుడని, అందుకని, కొత్త వాడినీ, చదువుకున్న వాడినీ అయిన నన్ను అతని కిరాతక చర్యలకు యెన్నుకున్నాడనీ. కానీ అప్పటికే ఆలస్య మయిపోయింది. నేను రెండు ముఠాల మధ్య దొంగ బంగారాన్ని, దొంగ కరెన్సీని మారకం చేస్తున్నానన్న

నిజం నాకు తెలియకుండానే యాంత్రికంగా జరిగిపో యింది.

పోలీసులు వెంటాడారు. బంగారం వున్న సూట్ కేసు వదిలి పారిపోయాను. పోలీసుల బారినుంచి తప్పించు కున్నాను. కాని, ఆ నీచుడైన సుల్తాన్ నన్ను ప్రాణాలతో వదుల్తాడనే నమ్మకం నాకు లేదు...."

"అన్నయ్యా...."

"అవును వీరేన్.... నేను పోతే ఈ కుటుంబం వీధుల పాలుకాకూడదు. నువ్వు బాధ్యత తీసుకోవాలి. చెల్లి నో యింటిదాన్ని చెయ్యి. అమ్మను కడదాకా కనిపెట్టుకుని వుండు!"

తనకి అన్న అలా అప్పగింతలు పెడుతుంటే దుఃఖం తన్ముకొచ్చేసింది. బలవంతాన నిగ్రహించుకున్నాడు.

"అన్నయ్యా....నువ్వీ వృత్తిని వదిలేసి మాతోనే వుండిపో! ఆ సుల్తాన్ దగ్గరికి పోవద్దు. మనం రాత్రికి రాత్రే యీ వూరే వదిలేసి పోదాం. మనిద్దరం కష్టపడి యేదో పనిచేస్తే మన కడుపుకింత తిండి దొరక్కపోదు. నువ్వు వెళ్ళొద్దన్నయ్యా...."

"వీరేన్...." అన్న యేదో చెప్పబోయేంతలో తల్లి లేచిన అలికిడయ్యింది. రవీంద్ర దొంగలా నక్కి నక్కి బయటికి వెళ్ళి చీకట్లో కలిసిపోయాడు.

అదే తను అన్నను చివరిసారిగా చూడటం! మళ్ళీ శవరూపంలో....

వీరేంద్ర కళ్ళనుంచి వెచ్చటి కన్నీటిబొట్లు అతనితో ప్రమేయం లేకుండానే జలజల రాలిపోయాయి.

"సుల్తాన్....నిన్ను చంపి నా అన్న ఆత్మకు శాంతి

చేకూరుస్తాను!" మరోసారి దృఢంగా తనలో తాను ప్రతిజ్ఞ చేశాడు.

2

వీరేంద్ర రెండు రోజులుగా దీర్ఘాలోచనలో వున్నాడు. వేళకు తిండి నిద్ర లేవు. పగ.... పగ.... ప్రతీకారం. ఇదే ఆలోచన. అతని అణువణువూ ప్రజ్వరిల్లి పోతోంది.

సుల్తాన్ ఎక్కడుంటాడు? ఎలా వుంటాడు? అతన్ని ఎక్కడని వెతకాలి? తన ప్రతీకారం ఎలా తీర్చుకోవాలి? ఓ పక్క అన్న చివరిసారిగా కోరిన కోరిక — తల్లినీ, చెల్లినీ జాగ్రత్తగా చూసుకోమని! మరోపక్క నరాల్ని కాల్చేస్తున్న ప్రతీకార జ్వాల. రెండిటికీ చుక్కెదురు. తన మనసు ప్రతీకారంవైపే మొగ్గుతోంది.

వీరేంద్రకో ఆలోచన తట్టింది. అన్నయ్య తాలూకు వస్తువుల్ని వెతికితే ఏమయినా సమాచారం దొరుకుతుందేమో చూడాలి! సుల్తాన్ గురించి ఏ చిన్న వివరం దొరికినా అది తన కెంతో ఉపకరిస్తుంది.

వీరేంద్ర అన్న కుస్తులున్న పెట్టెను వెతికాడు. అన్న తన స్వంత విషయాలంటూ యేవైనా వుంటే వాటిని ఆ పెట్టెలోనే దాస్తాడు. అతనికున్న ఏకైక ఆస్తి ఆ పాతకాలంనాటి ట్రంకుపెట్టె మాత్రమే!

పెట్టెలో వున్నవి రెండే రెండు జతల గుడ్డలు. అవి కూడా అక్కడక్కడ చిరుగుపట్టాయి. ఈమధ్య రవీంద్ర ఎక్కువ సమయం బయటే గడుపుతూ వేరే గుడ్డలు — ఖరీదయినవి — వేసుకుంటున్నాడు. అతనికవి యెలా వచ్చాయో అప్పుడర్థంకాలేదుగాని, రెండు రోజుల క్రితం అతనొచ్చిం తర్వాత అర్థమయింది.

పెట్టె అడుగున పాత న్యూస్ పేపరు కాగితం పరచి వుండటం గమనించాడు వీరేంద్ర. గుడ్డలకి యినప మరకలు పడకుండా వేసిన కాగితం అది! గుడ్డల్లో ఏమీ దొరక్క-పోవటంతో నిరాశ పడిపోయాడు వీరేంద్ర. చివరిగా, అడుగున పరచివున్న కాగితం కిందకూడా చూశాడు.

చిన్న స్లిప్ కనిపించింది. మడత పెట్టిన చిన్న కాగితం అది! దానిమీద ఎవరిదో అడ్రసు వుంది. పేరు చూశాడు. సుల్తాన్ కాదు.

ఎస్.బి. తివారి, నల్గొండ చౌరస్తా అని మాత్రంవుంది. వివరాలేం లేవు.

వీరేంద్ర చకచక బయటికొచ్చాడు. మధ్యాహ్నం రెండు గంటల సమయం. ఎండ ఫెళ్ళున కాస్తోంది. గాడ్పు వీస్తోంది. అవేమీ అతన్ని భయపెట్టలేదు.

“ఈ వేళప్పుడు ఎక్కడికిరా, కాస్త చల్లబడనివ్వు” అన్నది తల్లి అతను బయట వెళ్తుంటే.

వీరేంద్ర “ఇప్పుడే వచ్చేస్తానమ్మా!” అంటూనే రోడ్డెక్కాడు.

నిప్పులు చెరిగే ఎండలో నాలుగు కిలోమీటర్లు కాలి నడకన నడిచాడు రవీంద్ర. నల్గొండ చౌరస్తా చేరుకున్నాడు.

ఇప్పుడు ఈ పేరుగల వ్యక్తి గురించి ఆరాతియ్యాలి. చీకటి పనులు చేసే వ్యక్తి అయితే సాధారణంగా పేరు తెల్సుకోవటం కష్టం. అసలు పేరు ఒకటైతే దొంగ పేర్లు అనేకం వుంటాయి. తన అన్న పెట్లో దొరికిన కాగితంలో వున్న ఈ పేరు నిజమైనదో కాదో... అసలతనికి సుల్తాన్ వ్యవహారాలతో సంబంధమున్నదో లేక తను గాల్లో రాయి విసురుతున్నాడో....?

సెంటర్లోని పాన్ షాపతన్నీ, జనరల్ స్టోర్ యజమానిని, ఉడిపి హోటల్ ప్రొప్రయిటర్ని అడిగాడు. యెవరూ తనకు తెలియదన్నారు. చౌక దుకాణం వ్యక్తిని అడుగుదామనుకున్నాడు. కాని, యింతలోనే దాదాలా వున్న ఓ వ్యక్తి వీరేంద్రని అటకాయించాడు.

వీరేంద్ర అతనివంక చూసి ఉలిక్కిపడ్డాడు. అతను చాలా క్రూరంగా తనవంకే చూస్తున్నాడు.

"నీ పేరు రవీంద్ర కదూ...." అన్నాడు. మనిషి క్రూరంగా వున్నా గొంతు సన్నగా, కీచుగా వుంది.

వీరేంద్ర వెంటనే సమాధానం చెప్పలేదు. తన అన్న పేరు ఉచ్చరించిన ఆ వ్యక్తి తను వెతుకుతున్న తివారీ కాదు గదా! అప్పుడు గుర్తొచ్చింది వీరేంద్రకు—ఇందాక పాన్ షాపు దగ్గర తను తివారి గురించి అడిగినప్పుడు కారా కిళ్ళీ నములూ ఈ వ్యక్తి అక్కడ వున్నాడు. తను తివారి పేరు అడుగుతుంటే పరీక్షగా తనవంక చూశాడు. ఇప్పుడు రవీంద్ర పేరు చెపుతుంటే ఖచ్చితంగా యితను తనకు కావలసిన వ్యక్తే.

మళ్ళీ అదే ప్రశ్న వేశాడు. ఉర్దూలోనే అడిగాడు. హైదరాబాదులో పుట్టి బుద్ధెరిగినప్పట్నుంచీ వుంటున్న వీరేంద్రకు ఉర్దూ బాగానే వచ్చును.

ఈసారి సమాధానం చెప్పాడు. "అవును, నే నే..."

"అయితే, నాతో రా!" అన్నాడతను ముందుకి నడుస్తూ. మౌనంగా అతన్ననుసరించాడు వీరేంద్ర.

చంచల్ గూడా జైలుపక్క నుంచి దారితీశాడతను. వీరేంద్ర అతన్ననుసరిస్తూనే వున్నాడుగాని, మెదడునిండా జోరీగలాంటి ఆలోచనలు తొలిచేస్తున్నాయి. ఇంతకీ ఎవరితను? ఇతను ఎస్.బి. తివారీయా? చూడబోతే ఇతను

మస్లింలా వున్నాడు. ముస్లిమ్స్‌కి తివారీ అనే పేరుండదు. ఈ తరహ హిందూ పానంలో వాడుకలో వున్న పేరది!

దాదా ఓ పాడుబడ్డ యింటి ముందాగి వెనక్కి మాసి తలూపాడు రమ్మంటూ. వీరేంద్ర అతన్ని సమీపించాడు. పాడుబడ్డ యిల్లయినా, చాలా పెద్ద భవంతి అది! ఆలనాపాలనా లేక అలా వుంది. హైదరాబాదు నగరంలో అలాంటిచోట యిల్లు పాడుపెట్టరు. పాతది పోతే యీ నాటికి పునాదులతో సహా పడగొట్టి ఆకాశ హర్మ్యం నిర్మించి వుండాలి! కాని, అలా జరగలేదు.

దాదా ముఖద్వారంమీద టన్ టనే....టన్ టనే.... అంటూ కోడ్ వర్డులాగా సంకేత ధ్వనితో తలుపు తట్టాడు.

రెండు నిమిషాలు నిశ్శబ్దం. తర్వాత యెవరో నడిచి వచ్చిన అడుగుల చప్పుడు. తలుపుకి కుడివైపు పైభాగంలో అమర్చబడ్డ చిన్న చెక్క తొలగించి రెండు కళ్ళు బయటకి చూశాయి. తర్వాత తలుపు ఓరవాకిలిగా తెరవబడింది. ముందు దాదా, వెనుక వీరేంద్ర లోపలికి అడుగు పెట్టగానే తలుపు మూసుకున్నది.

వీరేంద్రలో ఆ క్షణంలో తెగింపు, ఏదో తెలియని మొండి ధైర్యం చోటు చేసుకున్నాయి. పులి బోనులోకి అడుగు పెడుతున్న భావన.

3

లోపలి కడుగు పెడూనే ఆశ్చర్యంతో విస్తుపోయి చూశాడు వీరేంద్ర. లోపలికి బయటకి అసలు పోలికే లేదు. బయట చవుకు రాలిపోతున్న గోడలు. లోపల సిమెంటులో దృఢంగా వున్న కోట బురుజాల్లాంటి గోడలు.

దాదా ముందుకి నడిచాడు. విశాలమైన వరండా, దాటగానే అధునాతనమైన గదులు అందంగా పెయింటుతో కళకళ్ళాడే గోడలు! లోపల ఓ ఇంద్రభవనం లాగా వుంది.

దాదా ఓ గది ముందర ఆగి కాలింగ్ బజ్జర్ నొక్కాడు. చక్కటి సంగీత ధ్వనులు వినిపించాయి.

“కమిన్ అఫ్జల్!” అని వినిపించింది.

దాదా తలుపు తెరచుకొని లోపలకు వెళ్ళాడు. వీరేంద్రవైపు రమ్మని సైగ చేశాడు.

లోపల ఓ కుషన్ ఛైర్లో విశాలమైన శాల్తీ కూచుని వున్నది. తలనుంచి కాళ్ళవరకు పోతపోసిన సిలిండర్లా వున్నాడతను. కళ్ళకు నల్ల కళ్ళద్దాలున్నాయి. ఎర్రగా సిద్దీలా వున్నాడు. చేతి వేళ్ళకు వజ్రపుటుంగరాలున్నాయి. బాగా ఖరీదైన దుస్తులు ధరించి వున్నాడు.

“ఇతను మీ గురించి పబ్లిక్ ప్లేస్‌లో యెంక్వయిరీ చేస్తూంటే తీసుకొచ్చాను సాబ్!” అన్నాడు అఫ్జల్ ఉర్దూలోనే.

కుర్చీలోని వ్యక్తి తలాడించాడు.

“ఎవరు నువ్వు? నీ పేరేమిటి? నువ్వు నా గురించి యెందుకు ఎంక్వయిరీ చేస్తున్నావు?” అనడిగాడు.

తనెవరో అతనికి తెలియదని అర్థమైపోయింది వీరేంద్రకి. అఫ్జల్ తనని ట్రాప్ చేశాడు. అయినా ఫరవాలేదు. తను అమాయకుడిలా నటించాలి!

“నా పేరు వీరేంద్ర. మా అన్నయ్య అర్థాంతరంగా చనిపోయాడు. అతని పేరు రవీంద్ర. అతని పెట్లో మీ పేరు రాసివున్న కాగితం దొరికింది. మీరు మా అన్నయ్యా స్నేహితులై వుంటారని, మిమ్మల్ని కల్సుకుంటే ఏదైనా

పని చూపిస్తారని, మా ఇంటికో ఆధారం దొరుకుతుందని వచ్చాను. అదృష్టవశాత్తు మిమ్మల్ని కల్సుకోగలిగాను. మా అన్నయ్యకు యింత గొప్ప స్నేహితులున్నారని ప్రత్యక్షంగా తెలుసుకోగలిగాను" అన్నాడు వీరేంద్ర.

ఈ మాటలతో ఆ వ్యక్తి ముఖంలో వీరేంద్ర ఆశించిన మార్పు కనిపించింది.

"నేనే మీ అన్నయ్య స్నేహితుడని ఎలా అనుకున్నావు?" అనడిగాడా వ్యక్తి.

"ఎస్.బి. తివారీ మీరే అయితే మీరు మా అన్నయ్య స్నేహితులే! అతను మీ పేరున్న కాగితం పదిలంగా దాచుకున్నాడు. మీ గురించి యెంక్వయిరీ చేస్తూంటే యీాయన—అఫ్జల్ సాబ్—మీ దగ్గరికి సరాసరి తీసుకొచ్చాడు. కాబట్టి మీరే ఎస్.బి. తివారి."

ఆ వ్యక్తి మొహంలో చిరునవ్వు చోటుచేసుకుంది.

"ఎక్సెస్. యు ఆర్ రైట్! ఇంతకీ మీ అన్న ఎలా చనిపోయాడు?"

"ఏమో సార్. అప్పుడప్పుడు అన్నయ్యకు కడుపులో విపరీతమైన నొప్పి వస్తూండేది. కడుపులో ఏదో అల్సరుందని డాక్టరు చెప్పారు. అన్నయ్య అశ్రద్ధకారణంగా అది పగిలి చనిపోయి వుంటాడు. పొట్టనుంచి రక్తంకూడా వచ్చింది" అన్నాడు వీరేంద్ర అమాయకంగా చూస్తూ.

"కరెక్ట్! అదే అయ్యుండాలి. నేను కూడా చాలా సార్లు చికిత్స చేయించుకోమని చెప్పాను. అతను వినలేదు."

"పోనీండి. మాకు అదృష్టంలేదు. ఇన్నాళ్ళు అన్నయ్యే మా కుటుంబానికి జీవనాధారం."

"మీ అన్నయ్య ఇన్నాళ్ళు ఏం చేసేవాడు? అంటే,

ఏం పని చేస్తూందేవాడు?"

"ఏదో ప్రయివేట్ కంపెనీలో పనిచేస్తూందేవాడు. రాత్రింబవళ్ళు కష్టపడుతుందేవాడు. సరైన తిండితిప్పలు వుండేవి కాదు. చనిపోయే ముందు వారంరోజులుగా కంపెనీ పనిమీద యెక్కడికో వెళ్ళాడు. తిరిగివస్తూ తెల్లవారుఝామున మా యింటిముందే పడిపోయాడు. అల్సరు పగిలి అప్పటికప్పుడే చనిపోయాడు."

"అయ్యో పాపం! మీ అన్నయ్య నాకు బాగా కావలసినవాడు. వయసులో మా యిద్దరికీ పదిహేనేళ్ళ తేడా వున్నా మా స్నేహం చెప్పుకోదగ్గది. నువ్వు నా దగ్గరకొచ్చి మంచి పనిచేశావు... ఇంతకీ నువ్వు ప్రస్తుతం ఏం చేస్తున్నావు?"

"డిగ్రీ పూర్తిచేశాను. పైకి చదివే స్తోమత లేక ఆపేశాను. రెండేళ్ళుగా ఖాళీగా వుంటున్నాను. మీ రెలాంటి పని యిప్పించినా చేస్తాను."

"అలాగే యిప్పిస్తాను. కొన్ని రోజులు నువ్విక్కడే వుండి కొంత ట్రయినింగ్ అవాల్సి వుంటుంది."

"అలాగే. మీ రేం చెప్పినా చేయటానికి సిద్ధంగా వున్నాను. నా కుటుంబాన్ని పోషించాల్సిన బాధ్యత నామీద వుంది."

"ష్యూర్, ష్యూర్ ....అఫ్‌జల్, యితన్ని లోపలికి తీసుకువెళ్ళి, సిరాజ్ కి అప్పగించు. ఇతని కేపని అప్ప గించాలో అతను చూస్తాడు" అన్నాడు తివారి.

అఫ్‌జల్ వీరేంద్రని వెంటబెట్టుకొని లోనికి వెళ్ళి పోయాడు.

తివారి కొద్దిక్షణాలు మౌనంగా అలాగే కూచు

న్నాడు. ఆ తర్వాత వైర్‌లెస్‌వంటి సెట్‌ని ముందుకు లాక్కుని ఏదో అన్నాడు.

4

వీరేంద్రను ఓ గదిలో తీసుకువెళ్ళాడు అఫ్‌జల్. గది చాలా అందంగా వుంది. ఓ టేబుల్, కుర్చీ, ఓ ట్యూబ్యులర్ మంచం, దానిమీద పరుపు, సీలింగ్ ఫాన్, టి.వి. సెట్, ఫోన్, గోడల్లో అమర్చిన ఛానెల్ మ్యూజిక్ స్పీకర్లు—చాలా అధునాతనంగా, అందంగా వుంది గది.

"ఇది నీ గది!" అన్నాడు అఫ్‌జల్. కాలింగ్ బెల్ నొక్కాడు. బయట యెక్కడో సంగీత ధ్వనులు వినిపించాయి. యూనిఫాంలో వున్న నౌకరు వచ్చాడు.

"సిరాజ్‌ని పిలు!" అన్నాడు అఫ్‌జల్ అధికారపూర్వకంగా!

నౌకరు వెళ్ళిన అయిదు నిమిషాలకి సన్నగా, పొడవుగా వున్న ముప్పయ్యేళ్ళ వ్యక్తి అక్కడికొచ్చాడు.

"ఇతను వీరేంద్ర. ఇతను సిరాజ్" అని పరిచయాలు చేశాడు అఫ్‌జల్.

"బాస్ నీ కితన్ని అప్పగించమన్నాడు. నీవు ఇతనికే పని అప్పగిస్తావో నీ యిష్టం!" అని, వీరేంద్రవైపు తిరిగి "ఇకమీదట నీ అవసరాలు, నీ పనులు సిరాజ్ చూస్తాడు. బై" అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు అఫ్‌జల్.

వీరేంద్రకి స్వర్గంలో వున్నట్టుగా వుంది. పాతబడ్డ ఆ భవనంలో యింత అత్యాధునికమైన గదులు, ఫర్నిచరు, ఎలక్ట్రానిక్ పరికరాలు, నౌకర్లు చాకర్లు సిబ్బంది—యిదంతా చాలా పెద్ద ముఠా అని గ్రహించాడు. తన అన్న ఎందుకు వీళ్ళకి అమ్ముడుపోయాడో క్లేష్మంలోపడ్డ

యాగలా యిక్కడున్నుంచి యెందుకు బయటపడలేక పోయాడో అర్థమయింది. తను వీళ్ళని నమ్మినట్టు నటించి నమ్మించి, ప్రతీకారం తీర్చుకోవాలి!

"ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నావు?" అన్నాడు సిరాజ్ సూటిగా వీరేంద్ర కళ్ళలోకి చూస్తూ. అతనివి పిల్లికళ్ళు. చాలా తీక్షణంగా యెదుటి మనిషి మనసుని ఎక్స్‌రే తీస్తున్నంత చురుగ్గా వున్నాయి.

"ఏం లేదు.... నేనడిగింది చిన్న ఉద్యోగం. కాని తివారీసాబ్ నాకింత ఖరీదైన గది వసతికోసం ఇచ్చారు. ఆయనెంత దయామయుడో కదా అని నాలో నేనే ఆనందపడి, ఆశ్చర్యపోతున్నాను" అన్నాడు వీరేంద్ర తన మనసులోని భావాలు ఏమాత్రం బయటికి ప్రకటితం కాకుండా జాగ్రత్తపడుతూ.

"దానిదేముంది? బాస్ నమ్మాలేగాని, చెయ్యలేనిది చెయ్యనిది ఏదీ వుండదు. తన దగ్గర పనిచేసేవాళ్ళంటే ఆయనకి చాలా యిష్టం."

"నేనే పని చేయాల్సి వుంటుంది?"

"నెమ్మదిమీద చెపుతాను. నువ్వేం చదువుకున్నావు."

"డిగ్రీ పూర్తిచేశాను."

"గుడ్....నీకు కొంత టెక్నికల్ వర్కు అప్పగిస్తాను. తర్వాత బాస్ సూచనల మేరకు నీ ఉద్యోగ బాధ్యతలు రూపాంతరం చెందుతుంటాయి."

"అలాగే....ఏమిటా టెక్నికల్ వర్క్?"

"నాతోరా" అన్నాడు సిరాజ్ గది బయటికి దారి తీస్తూ. వీరేంద్ర అతన్ననుసరించాడు.

సిరాజ్ పెద్ద హాల్లోకి తీసుకువెళ్ళాడు. అక్కడ టేబిల్సు పొడవుగా వేసివున్నాయి. వాటిమీద వైరెస్

సెట్లు, టి.వి. సెట్లలా వున్న సెట్స్, కీబోర్డు, టెలిఫోన్ ఎక్స్ఛేంజిలో వున్నట్లు వుంది. వైర్లు గజిబిజిగా కనెక్ట్ చేయబడ్డ నిలువెత్తు బోర్డు వున్నాయి.

వాటి పేర్లు, వాటినెలా ఆపరేట్ చేయాలో, మెసేజ్ ఎలా రిసీవ్ చేసుకోవాలో, కోడ్, అండ్ డీకోడ్ అంటే యేమిటో, వివరంగా చెప్పుకుంటూ పోతున్నాడు సిరాజ్. వీరేంద్ర శ్రద్ధగా ఆలకించాడు. అనుమానాలు వస్తే వెంటనే నివృత్తి చేసుకుంటున్నాడు.

అలా రెండు మూడు గంటలు గడిచాక, "ఈ రోజుకి చాలు. రాత్రికి విశ్రాంతి తీసుకో. రేపు మరికొన్ని విషయాలు చెప్తాను" అన్నాడు సిరాజ్.

వీరేంద్ర తలూపి వెళ్ళిపోయాడు తనకి ఎలాట్ చేసిన గదిలోకి. అక్కడ సిరాజ్ మాత్రం మిగిలాడు.

వైర్లెస్‌లో ఏదో మెసేజ్ వస్తూన్న సూచనగా బీప్....బీప్....మన్న శబ్దం వచ్చింది.

సిరాజ్ రిసీవ్ చేసుకున్నాడు. అవతలనుంచి తివారి మాట్లాడుతున్నాడు.

"ఎట్టి పరిస్థితుల్లోను మన గురించిన రహస్యాలు బయటికి పొక్కకూడదు. వీరేంద్రని అనుక్షణం కనిపెట్టి చూడమని మనవాళ్ళకి చెప్పు. అతనేదైనా కూపీలాగటానికొచ్చినట్లు అనుమానం వస్తే వెంటనే కాల్చి నుసి చేసెయ్యి. నాకు తర్వాత తెలియపర్చినా చాలు. ఓ.కే!?"

"ఓ.కే. బాస్" అన్నాడు సిరాజ్.

"మెసేజ్ ఓవర్" అన్నాడు తివారి.

గదిలోకి తిరిగి వచ్చిన వీరేంద్ర మంచంమీద కూచుని ఆలోచిస్తున్నాడు. అతనికి చాలావరకు పరిస్థితి అర్థమయ్యింది. వీళ్ళు చాలా పెద్ద ఎత్తున ఏదో అక్రమ

వ్యాపారం — స్మగ్లింగ్ కన్న పెద్దదేదో చేస్తున్నారు. పకడ్బందీగా జరుగుతోందది. బయటి ప్రపంచానికి తెలియకుండా, ఎలక్ట్రానిక్ పరికరాల ద్వారా వార్తా ప్రసారం జరుగుతోంది.

బహుశా తన అన్నకు వీళ్ళ పూర్తి రహస్యాలు తెలిసే వుంటాయి. పోలీసులకి పట్టుబడిపోతే వాటిని బయట పెట్టేస్తాడేమోనని నిర్దాక్షిణ్యంగా అతన్ని చంపేశారు. తను ఈ ఉద్దేశ్యంతో వచ్చినట్టు ఏమాత్రం అనుమానం వచ్చినా తక్షణం తననీ చంపేస్తారు.

తను మాత్రం తొందరపడకూడదు. పొరపాటు దొర్లనీయకూడదు. పూర్తి అమాయకుడిలా నటించాలి. సుల్తాన్ గురించి నెమ్మదిగా తెలుసుకోవాలి. తన అనుమానమే నిజమయితే తివారీకి, సుల్తాన్‌కి సంబంధముండి తీరుంది!

5

మర్నాడుదయం సిరాజ్ వచ్చి వీరేంద్రని తీసుకుని హాల్లోకి వెళ్ళాడు. వేళ తప్పకుండా వీరేంద్రకి కావలసిన సదుపాయాలన్నీ యూనిఫాండ్ నౌకర్లు అమర్చి పెడ్తున్నారు.

వీరేంద్ర సిరాజ్ చెప్పిన విషయాలని శ్రద్ధగా విన్నాడు. పొరపాటునకూడా, అక్కడ ఏం జరుగుతోందనిగాని, ఆ ఎలక్ట్రానిక్ పరికరాలతో ఏం చేస్తారనిగాని ప్రశ్నించలేదు వీరేంద్ర. వాళ్ళు చెప్పింది వినటమే తన ఉద్యోగంలాగా, అంతకన్న తనకి ముఖ్యమైనదేదీ ప్రపంచంలో లేదన్నంత శ్రద్ధగా విన్నాడు సిరాజ్ చెప్పిన సాంకేతికపరమైన సూచనలు, సలహాలు.

రెండు రోజుల తర్వాత సిరాజ్ వీరేంద్ర భుజంతట్టి,

"రికార్డు టైంలో టెక్నికల్ నాలెడ్జి సంపాదించావు. ఐ అప్రిషియేట్ యూ!" అన్నాడు.

"థాంక్యూ!" అన్నాడు వీరేంద్ర.

"ఇక నీవు పోయి విశ్రాంతి తీసుకో!" అన్నాడు సిరాజ్. వీరేంద్ర వెళ్ళిపోయాక వైర్లెస్ ఆన్ చేసి తివారీతో మాట్లాడాడు.

"అతను పూర్తిగా నమ్మకస్తుడు. మనమీద నిఘా వేయుటానికి రాలేదు. నేను ఈ మూడు రోజులుగా బాగా అబ్జర్వ్ చేశాను. అతనికి రహస్యాలు చెప్పటంవల్ల ప్రమాదంలేదు. తెలివైనవాడే! కాని అమాయకుడు. నమ్మవచ్చును" అన్నాడు.

తివారి, "శభాష్, నీ పరిశీలనమీద నాకు పూర్తి విశ్వాసముంది. నేను కూడా రహస్యంగా అతన్ని వాచ్ చేస్తున్నాను. అతను తన గదిలో ప్రతి క్షణం ఎలా మూవ్ అవుతున్నాడో మూవీ కెమెరా నిర్విరామంగా ఫిల్మ్ తీసి నా గదిలోని వీడియో సెట్ మీద ప్రొజెక్ట్ చేస్తోంది. అనుమానించదగ్గ వ్యక్తి కాదు. మన సీక్రెట్ మెసేజెస్ డీకోడ్ చేయుటానికి అతన్ని ఉపయోగించు కోవచ్చు" అన్నాడు.

అక్కడే తివారి పప్పులో కాలేశాడు. ఆ తర్వాత అతను ఆ తప్పును సరిదిద్దుకోవాలన్నా అతని చేతుల్లో లేకుండా పోయింది. వీరేంద్ర మెదడు అతి ప్రతిభావంతమైన కంప్యూటర్ అనీ, అందులో రికార్డయిన ప్రతి విషయం తన పతనానికి ఒకో గొయ్యి తీస్తుందన్న నిజం గ్రహించలేక పోవటం తివారి చేసిన పెద్ద పొరపాటు!

మర్నాటి నుంచి వీరేంద్ర తివారీకి వచ్చే మెసేజెస్ చాలా శ్రద్ధగా రికార్డు చేస్తూ వచ్చాడు. వాటిని డీకోడ్

చేసినపుడు యునో్న ఆసక్తికరమైన, ఆశ్చర్యకరమైన విషయాలు, అతి రహస్యమైన విషయాలు తెలిశాయి.

అయితే అతన్ని ఆ పనికి నియోగించే ముందు సిరాజ్ ఖచ్చితంగా చెప్పాడు. "నువ్వికమీదట మీ యింటికి వెళ్ళటానికి వీలుండదు. మరీ అవసరమైతే మీ వాళ్ళనే యిక్కడికి రప్పిస్తాం. లేదా మరో చోట సమావేశపరుస్తాం. నువ్వు వాళ్ళతో మాట్లాడే సమయంలో మేమెవరమో తప్పకుండా వుంటాం. వాళ్ళని చూడాల్సిన పనేం లేదంటే మరీ మంచిది. నీ జీతం పూర్తిగా మీ వాళ్ళకు అందజేయబడుతుంది. నీ కిక్కడ భోజన వసతి సదుపాయాలన్నీ ఉచితం!"

వీరేంద్ర అంగీకారంగా తలూపి, "నాకింత గొప్ప ఆదరణ లభిస్తుందని కల్లోకూడా ఊహించలేదు. బాస్‌కి ఋణపడి వున్నాను" అన్నాడు.

ఇదంతా తివారి విడియోలో చూసి సంతృప్తి చెందాడు.

ఆ క్షణం నించే వీరేంద్ర మనసులో స్థిరంగా నిర్ణయించుకున్నాడు. తివారి చేస్తున్న విద్రోహక చర్యల్ని సంఘ విద్రోహ కార్యకలాపాల్ని తన ప్రాణం బలిచేసి అయినా సరే బయటి ప్రపంచానికి తెలియచెయ్యాలి. తివారిని ప్రభుత్వానికి అప్పగించాలి!....అయితే అతను తన ప్రధాన ఆశయమైన సుల్తాన్ మీద ప్రతీకారం గురించి ఏ క్షణంలోను మరచిపోలేదు.

త్వరలోనే అతనికి సుల్తాన్‌ని ముఖాముఖి చూసే అవకాశం దొరికింది.

ఆ రోజు వైర్‌లెస్ మెసేజ్‌ని రికార్డు చేస్తూండగా పక్కనున్న మరో సెట్‌నించి అర్జంట్ మెసేజ్ అంటూ

వార్త వచ్చింది. దాన్ని రిసీవ్ చేసుకున్నాడు.

అది సుల్తాన్ నించి వచ్చింది. అరేబియన్ దేశాలనుంచి ఖరీదైన వజ్రాలు వచ్చాయి. వాటిని కొనుగోలు చేసి రహస్యంగా అక్కడికి చేరవేయటానికి తగిన యేర్పాట్లు చేయవలసిందిగా తివారీకి తెలియజేయమని!

సమయానికి సిరాజ్, అఫ్జల్, యింకా ముఖ్యమైన కొంతమంది అనుచరులు బంగారం బిస్కట్లు బోంబే తీసుకువెళ్ళాల్సి వెళ్ళారు. స్థావరంలో తివారి, వీరేంద్ర, తక్కిన పరిచారక బృందం మాత్రమే వున్నారు. అవతల కోట్లరూపాయల విలువచేసే వ్యాపారం! నమ్మకస్తులైన వాళ్ళు లేరు!

ఇంటర్కంలో తివారికి సుల్తాన్ మెసేజ్ గురించి చెప్పాడు వీరేంద్ర. తివారి కొద్ది క్షణాల్లోనే నిర్ణయం తీసుకున్నాడు.

"నువ్వు వెంటనే సుల్తాన్ని కలుసుకో! అతనేం చెయ్యాల్సిందీ చెపుతాడు. హోటల్ ఎంపైర్లో రూం నంబర్ ఎయిటీ ఎయిట్లో సుల్తాన్ నీ కోసం యెదురు చూస్తూంటాడు. వెళ్ళి కల్సుకో!" అన్నాడు తివారి.

"అలాగే సాబ్!" అన్నాడు వీరేంద్ర.

"అతనెలా వుంటాడో నీకు తెలుసా?" అడిగాడు తివారి.

వీరేంద్ర జరిగిన పొరబాటుని వెంటనే సరిదిద్దుకుని, "రూం నంబర్ చెప్పారు, హోటల్ పేరు చెప్పారు, ఆ మాత్రం వివరాలు చాలు నాకు. అవసరమైతే మీరే చెపుతారని నాకు తెలుసు. అందుకే ప్రశ్నించలేదు!" అన్నాడు.

"గుడ్ మేనర్స్! ఐ లైక్ ఇట్" అంటూ సుల్తాన్ ఆకార

లక్షణాల గురించిన వివరాలు చెప్పి, "అతను నిన్ను ఇదివరకే విడియోలో చూశాడు. ఇక్కడ జరిగే ప్రతి విషయం సుల్తాన్ కెప్పటికప్పుడు తెలుస్తుంది. అతను మనకి అత్యంత ఆప్తుడు. శ్రేయోభిలాషి. వెంటనే బయల్దేరు!" అన్నాడు తివారి.

వీరేంద్ర బయల్దేరుతుండగా తివారి హెచ్చరించాడు. "మనవాళ్ళు నీకు తెలియకుండా నిన్ను అనుక్షణం అనుసరిస్తూ వుంటారు. ఇక్కడి విషయాలు నువ్వు ఎవరికైనా చేరవేయాలని ప్రయత్నిస్తే దానికి వెంటనే ఫలితమనుభవిస్తావు!"

"నామీద నమ్మకం లేదా సాబ్!" అన్నాడు అమాయకంగా వీరేంద్ర.

"నేను మనుషుల్ని నమ్ముతాను. పరిస్థితుల్ని నమ్మను. పరిస్థితులు మనిషిని మార్చేస్తాయి" అన్నాడు తివారి వేదాంతిలాగా.

6

హోటల్ ఎంపైర్‌లో ఎనభై ఎనిమిదో నంబర్ రూం ముందు నిల్చుని కాలింగ్ బజ్జర్ నొక్కాడు వీరేంద్ర.

తలుపులు తెరిచిన వ్యక్తి వంక పరీక్షగా చూశాడు వీరేంద్ర. ఆరడుగుల విగ్రహంతో పోతపోసిన కంచు విగ్రహంలా వున్నాడు. నైలెక్స్ బనియన్‌ను పాంటులోకి టక్ చేసుకుని, పైన వెడల్పాటి బెల్టు పెట్టుకున్నాడు. చూడగానే నరరూప రాక్షసుడిలాగా కనిపిస్తున్నాడు.

కళ్ళముందు నిలిచిన తన ప్రత్యక్ష శత్రువుని పరీక్షగా చూశాడు వీరేంద్ర. నిర్దాక్షిణ్యంగా తన అన్నను చంపిన

హంతకుడు! ప్రస్తుతం ఈ హోటల్ గదిలో ఒంటరిగా దొరికాడు.

'చంపెయ్యి' అంటూ మనసు తొందర పెడుతుంటే 'ఇది అనువైన సమయం, సందర్భంకాదు. వేచి చూడు' అని వివేకం హెచ్చరించింది.

సుల్తాన్ వీరేంద్రని నఖశిఖపర్యంతం పరిశీలనగా చూశాడు. "కమిన్" అన్నాడు ద్వారానికి అడ్డుతొలిగి. వీరేంద్ర లోనికి రాగానే తలుపు మూశాడు.

"నువ్వేనా వీరేంద్ర?" అన్నాడు సుల్తాన్.

వీరేంద్ర తలూపి, "ఔను" అన్నాడు.

"నీ అన్న పాపం అకస్మాత్తుగా చనిపోయాడటగా!" అన్నాడు సుల్తాన్ యథాలాపంగా.

వీరేంద్ర గదిని పరిశీలనగా చూస్తూ సుల్తాన్ ప్రశ్నలకు అటెంటివ్‌గా సమాధానాలిస్తున్నాడు.

గదిలో ఫర్నిచర్ చాలా అందంగా ఖరీదుగా వుంది. డ్రెస్సింగ్ టేబిల్ మీద నిగనిగ మెరుస్తోన్న రివాల్వర్ వీరేంద్ర దృష్టి నాకర్షించింది. దాన్ని చూడగానే ప్రతీకారం వెన్నుతట్టింది. ఒక్క క్షణంలో దాన్నందుకుని సుల్తాన్‌ని కాల్చెయ్యగలడు. కాని సుల్తాన్‌ని అలా చంపటం తనకిష్టంలేదు. తన అన్నను చంపినవాడ్ని ఒక్కో కాలు, ఒక్కో చెయ్యి తొలగిస్తూ చిత్రహింసచేసి చంపాలి. ఒకేసారి ప్రాణం తీసేస్తే ఎలా? తను ప్రతీకారం తీర్చుకుంటున్న సంగతి అతనికి అర్థమయ్యేలా చెప్పి మరీ చంపాలి!

సుల్తాన్ వీరేంద్రతో మాట్లాడ్తూనే రివాల్వర్ చేతిలోకి తీసుకుని, మేగజైన్ తెరిచాడు. డ్రాయర్ సొరుగులోనుంచి బుల్లెట్ తీసి ఒక్కొక్కటే లోడ్ చేశాడు.

తిరిగి రివాల్వర్‌ని టేబిల్ మీదనే పెట్టాను.

"నిల్చుండిపోయావేం, అలా కూచో!" అన్నాడు సుల్తాన్.

వీరేంద్ర సోఫాలో కూచున్నాడు. "ఏం తీసుకుంటావు? హాట్ డ్రింకా, సాఫ్టా?" అన్నాడు సుల్తాన్.

"కాఫీ చాలు" అన్నాడు వీరేంద్ర. ఫోనెత్తి "రెండు కాఫీ" చెప్పాడు సుల్తాన్.

"డబ్బు తెచ్చావా?" అడిగాడు సుల్తాన్.

వీరేంద్ర తనవెంట తెచ్చిన బ్రీఫ్‌కేస్‌ని సుల్తాన్ కందించాడు. సుల్తాన్ దాన్ని తెరిచాడు. లోపల నోట్ల కట్టలు వరసగా పేర్చబడి వున్నాయి. వీరేంద్ర ప్రాణం లేని ఆ నోట్లవంక నిర్లిప్తంగా చూస్తున్నాడు.

"ఈ డబ్బు పట్టుకుని పారిపోవాలనిపించలేదా నీకు?" అన్నాడు సుల్తాన్ నవ్వుతూ.

వీరేంద్ర చురుగ్గా చూశాడతనివంక. "ద్రోహబుద్ధి నా రక్తంలోనే లేదు. అందులో డబ్బున్న సంగతి నాకిప్పటిదాకా తెలియదు. తెలిసినా నాలో యెలాంటి మార్పూ వచ్చి వుండేదికాదు. అన్నం పెట్టే చెయ్యిని నరికే తత్వంకాదు నాది" అన్నాడు-సుల్తాన్ నవ్వేశాడు.

"వెరీ గుడ్. మాక్కావలసింది నీలాంటి నమ్మకస్తులే. ఐ లైక్ యువర్ సిన్సియారిటీ" అన్నాడు ఈ మాటలు చెపూనే బాత్‌రూంకి వెళ్ళాడు.

రివాల్వర్ టేబిల్ మీద అలాగే వున్నది. వీరేంద్ర కళ్ళు దానిమీదనే వున్నాయి. అతనికి అకస్మాత్తుగా తట్టింది—కావాలనే సుల్తాన్ రివాల్వర్‌ని తనకి అందుబాటులో వుంచుతున్నాడని! తను నిజంగా భుక్తికోసం తివారి దగ్గర చేరాడో, లేక పగ సాధించడానికో

తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు సుల్తాన్ — తనే మాత్రం బయటపడకూడదు. అవకాశం రాకపోదు. అప్పుడు తన విశ్వరూపం చూపించాలి!

సుల్తాన్ కావాలనే ఆలస్యంగా బయటికొచ్చాడు. అతనొచ్చేవరకు న్యూస్ పేపరు చదువుతూ అలాగే కూచున్నాడు వీరేంద్ర.

"పద, వెళ్దాం!" అంటూ రివాల్వర్ పేంటు జేబులో పెట్టుకుని బ్రీఫ్ కేసు మరో చేత్తో పట్టుకుని గది బయటకు దారితీశాడు సుల్తాన్.

రోడ్ మీది కొచ్చాక టాక్సీ పిలిచాడు సుల్తాన్.

కూకట్ పల్లి పోనివ్వమన్నాడు డ్రయివర్ తో.

కూకట్ పల్లి చేరాక రోడ్ మీద దిగిపోయి ఫేర్ చెల్లించి "కొంతదూరం నడవాలి" అన్నాడు సుల్తాన్ వీరేంద్రతో.

తలూపాడు వీరేంద్ర. దాదాపు పది నిమిషాల నడక తర్వాత ఓ యింటి ముందాగాడు సుల్తాన్. బాగా పాత యిల్లు. గోడలు సున్నం మొఖంచూసి చాన్నాళ్ళయి నట్టున్నాయి. చిన్న పెంకుటిల్లు.

వీరేంద్ర మనసులో తివారి పాత భవనం మెదిలింది. వీళ్ళు కావాలనే యిలాంటి పాత యిళ్లు తమ స్థావరాలుగా యెన్నుకుని లోపల యింద్రభవనాలని కట్టుకున్నారు. బహుశా యిదికూడా తివారి స్థావరంలాంటిదేనేమో!

సుల్తాన్ తలుపుమీద కోడ్ శబ్దం చేశాడు. తలుపు కిర్రుమంటూ తెరుచుకున్నది. సుల్తాన్ లోపలికి అడుగు పెట్టాడు.

వీరేంద్ర వూహించినట్టు లోపల ఆధునికంగా లేదు.

రెండే గదులున్నాయి. అవి కూడా చవుడు రాలిపోతున్నట్టు అసహ్యంగా వున్నాయి.

ఓ గదిలో యిద్దరు అరేబియన్స్ కూచుని షాంపేన్ సేవిస్తున్నారు వాళ్ళిద్దరుకాక మరో వ్యక్తి వున్నాడు. సుల్తాన్‌ని చూసి ఆ వ్యక్తి వినయంగా తలవంచి అభివాదం చేసి అరేబియన్స్‌కి పరిచయం చేశాడు. అరేబియన్స్ ఇద్దరు తలలు వంచి గుండెల మీదికి చేతులు చేర్చి అభివాదాలు చేశారు.

బ్రీఫ్ కేసుని ముందుకి చాపాడు సుల్తాన్. వాళ్ళు తమ పక్కనే వున్న బ్రీఫ్ కేసుని సుల్తాన్‌కి అందించారు. అచ్చం తను తెచ్చిన బ్రీఫ్ కేసులాంటిదే అది! వీరేంద్ర మౌనంగా పరిశీలిస్తున్నాడు. అవసరానికి వాడుకుంటున్న సలహేగాని, అది వీళ్ళ ప్రాకారం కాదని అర్థమయ్యిందతనికి.

సుల్తాన్ వారి గౌరవార్థం ఓ గ్లాసు అందుకుని షాంపేన్ సేవించి వారివద్ద సెలవు తీసుకుని బయటికొచ్చేశాడు. కనీసం బ్రీఫ్‌లో యేముందో సుల్తాన్ తెరవలేదు. అరేబియన్స్ కూడా తను తెచ్చిన బ్రీఫ్ తెరవలేదు. అంటే దృఢమైన నమ్మకంతో జరిగే వ్యాపారం! కోట్ల రూపాయల దొంగ వ్యాపారం. దేశద్రోహం!

వీరేంద్ర రక్తం సలసల మరిగింది.

బయటికి రాగానే పోతున్న ఆటో ఆపాడు సుల్తాన్.

"హోటల్ ఎంపైర్!" అన్నాడు సుల్తాన్.

హోటల్ దగ్గర ఆటో దిగారిద్దరు. సుల్తాన్ తన గదికి నడిచాడు, వీరేంద్ర వెంటరాగా. అంతదాకా బ్రీఫ్ కేసు సుల్తాన్ తనతోనే వుంచుకున్నాడు.

హోటల్ రూం చేరగానే. "నేనిక వెళ్తాను. బ్రీఫ్

ఇవ్వండి" అన్నాడు వీరేంద్ర.

సుల్తాన్ వికటంగా నవ్వి, "ఇవ్వను. ఏం చేస్తావ్?" అన్నాడు.

వీరేంద్ర ఆశ్చర్యపోయాడు.

"నేను తివారి సాబ్ కి అందచెయ్యాలి. అప్పటికిగాని నా కప్పగించిన పని పూర్తికాదు. ప్లీజ్ .... ఇవ్వండి."

"ఇది నీ కివ్వను. నువ్వెళ్ళొచ్చు."

"బ్రీఫ్ కేసు లేకుండా వెళ్ళటం జరగదు."

"ఏం చేస్తావ్?"

"అది తీసుకునే వెళ్తాను."

"అది నీతరంకాదు."

"సారీ, బలప్రయోగం చేయాల్సి వస్తుంది."

"అంత మొనగాడివా.." సుల్తాన్ నోటినుంచి మాటలింకా పూర్తిగా బయటకు రానేలేదు. వీరేంద్ర అతని చేతిమీద, రెండు చేతుల్నీ బిగించి ఆయుధంలాగా చేసి బలంగా మోదాడు.

సుల్తాన్ చేతినుంచి బ్రీఫ్ ఎగిరి దూరంగా పడింది. సుల్తాన్ తేరుకునేలోపల అతని మెడమీద మళ్ళీ రెండు చేతులు బిగించి గట్టిగా మోదాడు వీరేంద్ర.

సుల్తాన్ తూలబోయి నిలదొక్కుకున్నాడు కోపంగా చేతులు చాకులా చేసి వీరేంద్రమీదికి ఉరికాడు. అప్పటికే వీరేంద్ర బ్రీఫ్ చేతిలోకి తీసుకుని ఒక్క అంగలో తలుపు దగ్గరికి ఉరికాడు.

సుల్తాన్ తన దగ్గరకు చేరుకునేలోపల తలుపు తెరిచి బయటికి దూసుకుపోయాడు. లిఫ్ట్‌లో కిందికి దిగి, రోడ్ మీదికి చేరుకుని, పోతున్న ఆటో ఆపి ఎక్కాడు.

పదిహేను నిమిషాల తర్వాత అతను వజ్రాలున్న బ్రీఫ్ కేసుతో తివారిముందు నిలబడ్డాడు.

7

"వెల్‌కం మైడియర్ వీరేంద్రా! నీ స్వామి భక్తి అమోఘం, అపూర్వం! నా మనిషి అనికూడా లెక్క చేయకుండా సుల్తాన్‌కి బుద్ధి చెప్పి నీ కప్పగించిన బాధ్యత విజయవంతంగా నెరవేర్చావు. హేట్సాఫ్ టు యూ!" అన్నాడు తివారి వీరేంద్ర అందించిన బ్రీఫ్ యెడమ చేతితో అందుకుని, కుడిచేత్తో వీరేంద్రతో గాఢంగా కరచాలనం చేస్తూ.

వీరేంద్రకి తెలుసు. సుల్తాన్ కావాలనే తనని పరీక్షించటానికి తనతో గొడవ పెట్టుకున్నాడని. తను సిన్సియర్ అనిపించుకోవటానికి సుల్తాన్‌తో ఉత్తుత్తి ఫైట్ చేసినట్టు సుల్తాన్‌గాని, తివారిగాని అనుమానించలేని విధంగా నటించిన విషయం వాళ్ళకు తెలీదు.

"సుల్తాన్ యిప్పుడే మెసేజ్ ద్వారా అక్కడ జరిగిన విషయం తెలియచేశాడు. నిన్ను టెస్టుచేయటానికే నిన్ను రెచ్చగొట్టాడట. నీకు కంగ్రాట్స్ చెప్పమన్నాడు. నువ్వంటే ఇప్పటికిగాని సుల్తాన్‌కి గురికుదరలేదు."

"అదేమిటి సాబ్, నేను యెలాంటి వాడినో మీకు తెలీదా? సుల్తాన్‌కి నామీద అనుమానమా?"

"అనుమానం కాదు. నమ్మకం పూర్తిగా యేర్పడితే నీకింకా ముఖ్యమైన పనులు నిస్సంకోచంగా అప్పచెప్పగలం. అందుకే సుల్తాన్ చిన్న టెస్టు చేశాడు."

"ఓహ్, బ్రిలియంట్ అయిడియా!" మెచ్చుకున్నట్టుగా నటించాడు వీరేంద్ర.

"వెల్ మైడియర్. వెళ్ళి పూర్తిగా విశ్రాంతి తీసుకో.

మంచి భోజనం నీకోసం యెదురుచూస్తోంది. టేక్ మీల్స్ అండ్ రెస్టు!" అన్నాడు తివారి.

వీరేంద్ర తన గదిలోకి వెళ్ళాడు.

భోంచేసి విశ్రాంతిగా మంచంమీద వాలాడు వీరేంద్ర. అతన్ని ఆలోచనలు తేనెటీగల్లా ముసిరాయి. ఇప్పటివరకు తను సాధించిందేమీ లేదు—ఓ స్మగ్లింగ్ నేరం తన చేతులమీదుగా కమిట్ చేయటంతప్ప! అందుకు తన మనసంతో క్షోభను గురవుతున్నా భరించాడు. తన ధ్యేయం నెరవేరాలంటే ఇంకా కొన్నాళ్ళు తనకీ రంపపుకోత తప్పదు.

వీరేంద్రకి మెరుపులాంటి ఆలోచన వచ్చింది. లేచి తివారి గదివైపు నడిచాడు. కాలింగ్ బజ్జర్ మీద చేయి వేయబోతుండగా "కమిన్ మై బోయ్!" అన్న తివారి పిలుపు వినిపించింది.

తన చర్యల్ని అతనెంత జాగ్రత్తగా గమనిస్తున్నాడో అర్థమయ్యింది వీరేంద్రకు.

తలుపు తోసుకుని లోనికి వెళ్ళాడు.

తివారి కుర్చీలో విశ్రాంతిగా కూచుని వున్నాడు. నవ్వుతూ వీరేంద్రవైపు చూశాడు.

వీరేంద్ర కొద్ది క్షణాలు మౌనంగా అతనివైపు చూశాడు. తర్వాత మెల్లగా, భయపడుతున్నట్టు అన్నాడు. "అమ్మనీ, చెల్లాయినీ చూడాలనిపించింది."

"ఓస్, అంతేనా? వాళ్ళకి చెప్పకుండా వచ్చావా?"

"అవును. మిమ్మల్ని కల్సుకుని వెంటనే వెళ్ళిపోవాలనుకున్నాను. ఇక్కడే వుండిపోవలసి వచ్చింది."

"సిరాజ్ చెప్పాడనుకుంటాను; ఇక్కడికొచ్చాక బయటి ప్రపంచంతో—ముఖ్యంగా తన వాళ్ళు అనుకున్న

వాళ్ళతో — సంబంధాలు తెంచుకోవాల్సి వుంటుందని!"

"చెప్పాడు. నేను వెళ్ళను. వాళ్ళనొక్కసారి ఇక్కడో, మరోచోటనో కల్సుకునే అవకాశం కలిగిస్తే చాలు!"

"అందుకు నాకభ్యంతరం లేదు, కాని, ఎట్టి పరిస్థితుల్లోను రహస్యాలు పెదవి దాటి రాకూడదు. అఫ్‌కోర్స్, నువ్వు మాట్లాడే ప్రతి చిన్న విషయం రికార్డయిపోతుందనుకో! మరుక్షణం నీ శరీరంలో ప్రాణాలుండవు."

"తెలుసు సాబ్. నేను మాటతప్పే మనిషిని కాదు. చేజేతులా ప్రాణాలు పోగొట్టుకోలేను."

"దట్స్ గుడ్! నీకింకా నావద్ద పెద్ద ఉద్యోగమిస్తాను. లాభాల్లో నీకు పర్సంటేజికూడా కల్పించాలనుకుంటున్నాను. సుల్తాన్‌తో సమాన హోదా నిస్తాను."

"ధాంక్యూ సాబ్. మీ విశ్వాసం చూరగొంటాను."

"హోటల్ ఎంపైర్‌లోని రూం నంబర్ సిక్స్టీ ఎయిట్‌లో రేపు ఉదయం పది గంటలకు నువ్వు మీ వాళ్ళని కల్సుకోవచ్చు. వాళ్ళకి యెలాంటి హానీ కలక్కుండా మావాళ్ళు అన్ని జాగ్రత్తలు తీసుకుంటారు. తీసుకొచ్చి మళ్ళీ జాగ్రత్తగా ఇంట్లో దిగపెడతారు. సరేనా....?"

"ధాంక్యూ వెరీమచ్ సాబ్. కృతజ్ఞుణ్ణి!"

వీరేంద్ర తన గదికొచ్చేశాడు.

8

మరునాడు ఉదయం ఎంపైర్ హోటల్లోని రూం నంబర్ అరవై ఎనిమిదికి వీరేంద్ర బయల్దేరి వెళ్ళాడు. అతనితోబాటు తివారి పంపిన మనిషి వెళ్లాడు.

హోటల్ గదిలో తల్లి, చెల్లెయిగాక, మరో ఇద్దరు

తివారి మనుషులున్నారు. ఏర్పాట్లన్నీ చాలా పకడ్బందీగా చేశాడు తివారి.

వీరేంద్రని చూడగానే, "ఇన్నాళ్ళు చెప్పకుండా ఎక్కడికి పోయావు బాబూ! మాకు కంటికి నిద్రలేదు నువ్వు వెళ్ళినప్పట్నుంచి తిండికూడా సయించటంలేదు. నీ అన్న అర్థాంతరంగా పోయి నా కడుపులో చిచ్చు పెట్టాడు. నువ్వు చూడబోతే అకస్మాత్తుగా మాయ మయ్యావు. యెలా వున్నావురా తండ్రీ!" అంటూ కొడుకును కౌగలించుకుని ఏడ్చినంత పని చేసింది వీరేంద్ర తల్లి భ్రమరాంబ.

చెల్లెలు వాణి ఆప్యాయంగా అన్నను పలకరించింది. ఆమె కళ్ళనుంచి ఆనందబాష్పాలు!

"నిన్ను మళ్ళీ చూడగలనో లేదోనని భయపడ్డానురా అన్నాయ్!" అన్నది ఆనందంగా.

తల్లిని, చెల్లిని చూడగానే వీరేంద్రకు కూడా కళ్ళు చెమ్మగిల్లాయి.

"నేను క్షేమంగానే వున్నానమ్మా. మంచి ఉద్యోగం దొరికింది. అన్నయ్య స్నేహితుడొకాయన సాయం చేశాడు" అన్నాడు చాలా కష్టంగా వీరేంద్ర.

గదిలో వున్న ముగ్గురు మనుషులు అతని ప్రతిచర్యా వేయి కళ్ళతో గమనిస్తున్నారని వీరేంద్రకు తెలుసు. అంతేకాదు, ఈ గదిలో తివారి ఎలక్ట్రానిక్ సంబంధాలు కలిగివుంటాయని కూడా తెలుసు. ఏ మాత్రం తను తొందర పడినా మొదటికే మోసం వస్తుంది.

వచ్చేముందు తివారి తన తల్లికి యివ్వమని రెండువేల రూపాయలిచ్చాడు వీరేంద్రకు.

వీరేంద్ర అందరూ చూస్తూండగానే యిరవై వంద

రూపాయల నోట్లను లెక్కించి తల్లి చేతికిచ్చాడు.

"ఈ డబ్బు నా నెల జీతం అమ్మా! ప్రతి నెలా మీకు రెండువేల రూపాయలు అందచేస్తాను. ప్రతిసారీ నేను రావటం కుదరదు. ఎవరిచేతనైనా పంపిస్తాను" అన్నాడు వీరేంద్ర.

భ్రమరాంబకు, వాణికి ఆనందంతో నోట మాట రాలేదు. నెలకి రెండువేల జీతం! యెంత అదృష్టం! భ్రమరాంబకు రవీంద్రపోయిన దుఃఖం సాసే ఆనందం చోటు చేసుకుంది. తన కొడుకు ప్రయోజకుడయ్యాడు. తమ కష్టాలు గట్టెక్కాయి.

వాణి అన్నయ్య వంక ఆరాధనగా చూస్తోంది.

"మీరిక వెళ్ళిరండమ్మా! నాకు అర్జంటు పను లున్నాయి" అన్నాడు వీరేంద్ర వెళ్ళడానికి లేచినించుని.

భ్రమరాంబకు అప్పుడే వెళ్ళాలనిపించటంలేదు. కొడుకుతో తనివితీరా మాట్లాడుకోవాలని వుంది. వాణికి కూడా అన్నయ్యతో యెన్నో చెప్పాలని వుంది. కాని ఆ గదిలోని పరిచయంలేని ముగ్గురు మొరటు మనుషులు తమని పరీక్షగా, పరిశీలనగా చూడటంతో ముళ్ళమీద నించున్నట్టుందామెకు.

వీరేంద్ర తివారి మనుషులవంక చూసి, "మా అమ్మ గారిని, చెల్లాయిని జాగ్రత్తగా ఇంట్లో దించిరండి" అన్నాడు.

"ఎంతమాట సాబ్. అలాగే. మీరు చెప్పాలా?" అన్నారు వాళ్ళు. వీరేంద్రతో ఫోలో అయిన వ్యక్తి వీరేంద్ర వంక సాభిప్రాయంగా చూశాడు.

"వెళ్దాం పద!" అన్నాడు వీరేంద్ర.

భ్రమరాంబ, వాణి ఆ ఇద్దరు వ్యక్తులతోను "మేం

వెళ్ళగలం!" అని చెప్పినా, వాళ్ళు "మేము తోడువచ్చి దిగబెడతాం అమ్మా! అయ్యగారి ఆజ్ఞ పాటించాలి!" అన్నాడు వినయంగా.

వీరేంద్ర కూడా చెప్పినమీదట భ్రమరాంబ, వాణి వాళ్ళతో వెళ్ళిపోయారు.

9

"మీ వాళ్ళను చూసివచ్చావనుకుంటాను. ఎవ్వరిథింగ్ ఓ.కే....!?" అన్నాడు తివారి యెదురొచ్చి.

వీరేంద్ర చిరునవ్వుతో తలూపాడు. "ధాంక్యూ సాబ్ మీ మేలు మరవను" అన్నాడు.

తివారి చిన్నగా నవ్వి, "నేను చాలా అర్జంటు పని మీద బయటికి వెళుతున్నాను. ఓ అరగంటలో తిరిగొస్తాను. మెసేజ్ యేదయినా వస్తే నువ్వే యిన్ చార్జి. సిరాజ్, అఫ్జల్ ఇంకా రాలేదు" అన్నాడు.

"ఓ.కే. సాబ్. మీరు వెళ్ళిరండి" అన్నాడు వీరేంద్ర.

తివారి వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ తర్వాత వీరేంద్ర చకచక తను అనుకున్న కార్య క్రమాన్ని అమల్లో పెట్టేశాడు.

తన గదికొచ్చి తలుపు మూసి బల్బు వేశాడు. గది గోడలు, అల్మాయిరా వెతికి, మూవింగ్ కెమెరా పెట్టిన స్థలం కనిపెట్టాడు. రెండు గోడలు కలిసే జంక్షన్ స్థలంలో బోలుగా కనిపించింది. గోడ లోపల్నుంచి కనపడీ కనపడకుండా లెన్స్ కనిపించింది.

సన్నపాటి గీతలాగా నలుచదురంగా కనిపించింది. షేవింగ్ సెట్లోనించి బ్లేడుతీసి గీతల వెంట కోశాడు. నలుచదురం చెక్కముక్క చేతిలోకి వూడివచ్చింది. మని

పర్సు సైజులో వున్న కెమెరా బయటికి తొంగిచూసింది. దానితోబాటు ఎన్నో వైర్లు, మైక్రోఫోన్, అన్నీ బయట పడ్డాయి.

వీటి సహాయంతో ఈ గదిలో జరుగుతున్న ప్రతి విషయమూ తివారి గదిలో వున్న టి.వి. తెరమీద ఫోకస్ అవుతున్నదని . అర్థమయింది వీరేంద్రకు. వాటిని తెంచేశాడు. ఇప్పుడు ఈ గదిలో జరుగుతున్న విషయాలు బయటి ప్రపంచానికి తెలిసే ప్రమాదంలేదు.

వీరేంద్ర తను యెప్పటికప్పుడు డీకోడ్ చేసిన మెసేజ్ స్ తాలూకు కాపీలను ఆ గదిలోని బాత్ రూం గోడపైన టాయిలెట్ వాటర్ టాంక్ వెనుక దాచి వుంచాడు. అది బయటకు తీశాడు. మూవీ కెమెరాలో అదంతా ఫిల్ముతీశాడు. ఆ తర్వాత ఆ ఫిల్ముని కెమెరాలోంచి బయటికి తీశాడు.

పూర్తిగా ప్రోసెస్ అయిపోయిన ఫిల్ము బయటికొచ్చింది. అది చాలా పవర్ ఫుల్ కెమెరా! అప్పటికప్పుడే ఫిల్ము డెవలప్ కావటం, ప్రింటుకూడా తయారు కావటం అంతా ఆటోమాటిక్ గా కెమెరాలోని ప్రోసెసింగ్ పూర్తయింది. వీరేంద్ర "హాట్స్ఆఫ్ టు ఎడ్వాన్స్ డ్ టెక్నాలజీ!" అనుకున్నాడు మనసులో.

ఫిల్ముకోల్ ని భద్రంగా లోపల దాచుకున్నాడు. బొడ్డుకింద పాంటు ఫిలు చుట్టూ లైనింగ్ లాగా చుట్టుకున్నాడు. గుడ్డలు విప్పేసినా బయటకి ఫిల్ము కనపడనంత కట్టుదిట్టంగా దాచుకున్నాడు.

ఈ ఫిల్ముకోల్ ఒక్కటి చాలు—తివారికి ఉరిశిక్ష విధించటానికి! ఈ ఫిల్ము బయటి ప్రపంచానికి వెల్లడయితే ప్రజలే తివారిని రాళ్ళతో కొట్టికొట్టి చంపేయగలరు.

ప్రభుత్వమే అక్కర్లేదు.

తివారి చాలా భయంకరమైన సీక్రెట్ ఏజెంట్. దేశ వ్యవహారాలకు సంబంధించిన ఎన్నో రహస్యాలని శత్రు దేశాలకి చేరవేస్తున్నాడు. అందుకోసం అతను ఎంతో పకడ్బందీగా ఎలక్ట్రానిక్ మెషీన్లను ఉపయోగించుకుని తనకెంతో నమ్మకస్తులైన వారిని అనుయాయులుగా చేసుకుని ఇంటర్నేషనల్ బిజినెస్ చేస్తున్నాడు. స్మగ్లింగ్ అందులో ఓ భాగం మాత్రమే!

తివారి ప్రస్తుతం టాటా బిర్లాలకంటె కూడా ఎన్నో కోట్లకు అధిపతి.

వీరేంద్ర ఒక్కక్షణం కూడా ఆలస్యం చెయ్యకుండా చకచక ఎలక్ట్రానిక్స్ పరికరాలున్న గదిలోకి వెళ్ళాడు. సాధారణంగా అతన్నెవరూ అనుమానించరు. అందుచేత అతనికి ఎలాంటి ఆటంకాలు ఎదురుకాలేదు. ప్రతిరోజూ అతనా హాల్లోనే డ్యూటీ చేసేది!

హాలు పక్కనుంచి వేర్వేరు గదులకి దారి వుంది. హాలు తలుపులు దగ్గరగా వేసి అవతలి పక్క తలుపులు తెరిచి గదులవైపు నడిచాడు వీరేంద్ర.

అక్కడ ఓ అనుచరుడు కాపలా వున్నాడు.

వీరేంద్రని చూసి ఆశ్చర్యంగా ముందు కడుగువేసి ఏదో అడగబోయాడు.

వీరేంద్ర మెరుపు వేగంతో అతనిమీద కెగిరి తన్నాడు. ఆ అనుచరుడు వెల్లకిలా నేలమీద పడిపోయాడు. పక్క వున్న గన్ అందుకోబోయాడు. వీరేంద్ర చువ్వలా లేచి గన్ తనే అందుకుని దాని మడమతో అతని తలమీద గట్టిగా మోదాడు.

అనుచరుడు కిక్కురుమనకుండా తల వాల్చేశాడు.

వీరేంద్ర ఆ గదిలోకి వెళ్ళాడు. లోపల నాలుగు ఐరన్ సేఫ్‌లున్నాయి. వాటి తాళాలు తెరవటం అసాధ్యం! వాటిలో గోల్డ్ బిస్కట్స్‌గాని, కరెన్సీగాని వుండొచ్చునని ఊహించాడు వీరేంద్ర. అనుచరుడ్ని ఆ గదిలోకి లాగేసి బయటనుంచి తలుపు గడియపెట్టేశాడు.

మరో గదిలోకి వెళ్ళాడు. దాన్నిండా గన్స్, రివాల్వర్స్, బుల్లెట్స్ బల్లలమీద పేర్చి వున్నాయి. ఓ మూలగా హేండ్ గ్రెనెడ్స్ మొదలయిన ఎక్స్‌ప్లోజివ్స్ అట్టపెట్టెల్లో వున్నాయి. ఓ రివాల్వర్ తీసి లోడ్ చేసుకున్నాడు.

వీరేంద్ర ఆ గదిలో అంత మందుగుండు సామాను వుంటుందని కల్లోనైనా వూహించలేదు.

మూడో గదిలోకి వెళ్తుండగా వెనకనుంచి ఎవరో వస్తూన్న అలికిడి వినిపించింది. తల తిప్పేలోపల ఎవరో అతన్ని వెనకనుంచి గట్టిగా వాటేసుకున్నారు.

వీరేంద్ర ప్రమాదాన్ని శంకించి చటుక్కున శరీరాన్ని వంచి అతని పట్టునుంచి లాఘవంగా తప్పించుకుని రెండు చేతుల్ని అయుధంలా మడిచి అతని మెడమీద కత్తివాటులాగా వేశాడు.

అతను నేలమీద కుప్పకూలిపోయాడు. జేబునించి రివాల్వర్ తీసి మడమతో గట్టిగా రెండుసార్లు అతని తల మీద కొట్టాడు. మరో గంటన్నర వరకు అతనికి స్పృహ రాదు. వీరేంద్ర ఆ అనుచరుడ్ని ఆయుధాలున్న గదిలోకి నెట్టి బయట గడియపెట్టేశాడు.

మూడో గదిలో టెలిఫోన్ ఎక్స్ఛేంజిలో వుండే స్విచ్ బోర్డు. దానినుంచి వేర్వేరు గదుల్లోకి కనెక్షన్స్

వున్నాయి. ఓ పక్కగా టేబిల్ మీద వైర్లెస్ సెట్సు న్నాయి. దాదాపు హాల్లో వున్న ఎలక్ట్రానిక్ పరికరాలు అన్నీ అక్కడే వున్నాయి.

ఆ గదిలో నుంచి పక్క గదిలోకి దారి వుంది. తలుపు తోశాడు. వెంటనే తెరుచుకున్నది. ఆ గదిలోకి అడుగు పెడుతూనే ఆశ్చర్యంతో నోట మాటరాలేదు వీరేంద్రకు.

ఆ గది తివారీది!

నిజానికి అది తను పనిచేసే హాలుకి ఆ పక్కగా వుంటుంది. ఈ గదుల్లోకి తివారి గదికి దారి వున్నదన్న నిజం మొదటిసారిగా అప్పుడే తెలిసిందతనికి.

అయితే అంతకన్న ఆశ్చర్యపరచిన విషయం మరొకటున్నది!

అది—గుడ్డలున్న అల్మయిరా. గాడ్రెజ్ అల్మయిరా. హేంగర్స్‌కి తగిలించిన సుల్తాన్ వేసుకునే నైలెక్స్ బనియన్స్, పాంట్సు, అతను పెట్టుకునే వెడల్పాటి బెల్టు—అల్మయిరాలో వేలాడుతున్నాయి. అల్మయిరా తలుపులు తివారి మూయటం మరచిపోయినట్టున్నాడు!

ఓ అరలో తివారి వేసుకునే ఖరీదైన సిల్కు లాల్చీ, కుర్తాలు వరసగా పేర్చి వున్నాయి.

మరో అరలో మధ్యగా—ఖరీదైన స్లాక్సు, పాంట్సు వున్నాయి.

సుల్తాన్ గుడ్డలు తివారీ అల్మయిరాలో ఎందుకున్నట్టు?

ఫ్లాష్ వెలిగింది వీరేంద్ర మస్తిష్కంలో.

తను నిన్న సాయంత్రం సుల్తాన్‌తో పెనుగులాడినప్పుడు అతని తల హోటల్ గది తలుపుకి కొట్టుకుంది. బొప్పి కట్టేటంత గట్టిగానే కొట్టుకున్నది.

తను తివారీ స్థావరానికి వచ్చి బ్రీఫ్‌ని అతని కందించే

టపుడు గమనించలేదు గాని, తర్వాత తల్లిని చెల్లెల్ని చూడాలని వుందన్న విషయం చెప్పటానికి వెళ్ళినపుడు తివారి నుదుటిమీదున్న బొప్పిని స్పష్టంగా చూశాడు. అయితే అప్పుడు దాని కంత ప్రాధాన్యత నివ్వలేదు.

కాని, ఇప్పుడు సుల్తాన్ డ్రస్సు తివారీ అల్మయిరాలో చూడగానే అనుమానం నివృత్తి అయిపోయింది.

అయితే తివారి, సుల్తాన్....?

చిరునవ్వు వెలిగింది వీరేంద్ర పెదాలమీద.

తివారి యిందాకా యీ గదిలోనించి బయటకి రావటం తాను చూడలేదు! అంటే, యీ గదిలో నుంచి ఏదో సొరంగమార్గమో, మరో రహస్య మార్గమో వుండి వుండాలి!

తన ఊహే నిజమయితే....?

ఈ ఆలోచన రాగానే యిక ఆలస్యం చేయలేదు వీరేంద్ర. గోడల్ని తడిమాడు.

అతని ప్రయత్నం పదినిమిషాల తర్వాత ఫలించింది అల్మయిరా వెనకనున్న గోడ కొంచెం పక్కకి జరిగింది. రెండడుగుల వెడల్పు, ఆరడుగుల ఎత్తు వున్న ఓ ద్వారం ఏర్పడింది.

వీరేంద్ర వాచ్ చూసుకున్నాడు. తివారి అరగంటలో వస్తానని చెప్పి వెళ్ళాడు. ఇరవై అయిదు నిమిషాలయింది. ఇంక అయిదు నిమిషాల్లో తిరిగి రావచ్చు!

వీరేంద్ర ఆ ద్వారం గుండా ముందుకి నడవసాగాడు. సన్నగా పొడవుగా వున్నది దారి! లోపల లైట్లు వెలుగుతున్నాయి. దారి స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది.

వీరేంద్ర రివాల్వర్ తీసి చేత్తో పట్టుకున్నాడు. ఏ క్షణంలోనైనా ఊహించని ప్రమాదం ఏ రూపంలోనైనా

వచ్చి మీద పడొచ్చునని అతని సిక్స్త్ సెన్స్ చెపుతోంది.

కాషన్ గా నడుస్తున్నాడు. ఓ అయిదు నిమిషాలు నడిచాక పైకి మెట్లు కనిపించాయి. మెట్లెక్కాడు. తల పైన యేదో చెక్క తలుపున్నట్టు తోచింది. పక్కకి తోశాడు. సర్రున గోడలోకి వెళ్ళిపోయింది.

పైన మనిషి చాలా సునాయాసంగా ప్రవేశించగల బిలం లాంటి ద్వారం ఏర్పడింది.

అతను పైకొచ్చాడు. అది అత్యాధునికమైన గది!

తలెత్తి చూసిన వీరేంద్ర చేష్టలుడిగి అలాగే నించుండి పోయాడు.

ఎదురుగా రివాల్వర్ సూటిగా వీరేంద్రకు గురిచేసి వక్రంగా నవ్వుతున్నాడు సుల్తాన్!

10

“వెల్ మైడియర్ ఫ్రెండ్! నువ్వింత గుండెలు తీసిన బంటువని గ్రహించలేక పోవటం నాదే పొరపాటు. నీ అన్నను నమ్మినట్టే నిన్నూ నమ్మాను. కాని, నువ్వు ఇంతకు తెగిస్తా వనుకోలేదు.”

“నా అన్నను నువ్వే చంపావని నాకు తెలుసు మిస్టర్ సుల్తాన్ ఉరఫ్ తివారీ!” ధైర్యంగా అతని కళ్ళలోకి చూస్తూ అన్నాడు వీరేంద్ర.

“ఓహ్! నేనే తివారీనని గ్రహించావన్న మాట. తెలివైనవాడవే! అయితే మరో సంగతి నీకు తెలియదు. అది నేను చెపుతున్నాను విను. ఈ గది నీకు పరిచయమైన హోటల్ ఎంపైర్ లోని ఎనభై ఎనిమిదో నంబర్ రూం. అది నువ్వు గ్రహించే వుంటావు. నీ ఊహాకందని మరో నిజం చెపుతున్నాను— నేనే హోటల్ ప్రొప్రయిటర్,

అరవింద్ లాల్ జలానీ. ఇది నా అసలు పేరు. ఈ సంగతి కూడా తెల్సుకుంటే నువ్వు ఆనందిస్తావని చెప్పాను. ఇక దేవుడ్ని స్మరించుకో! నీకు రెండే నిమిషాలుంది ఆయుః ప్రాయం! వన్ ....టు...." సుల్తాన్ అంకెలు లెక్కించటం మొదలెట్టాడు.

సుల్తాన్ కంట పడకుండా అంతదాకా దాచిన రివాల్వర్ మెరుపులా బయటకి తీసి అతని చేతికి గురిచూసి కాల్చాడు వీరేంద్ర.

సుల్తాన్ చేతిలోని రివాల్వర్ ఎగిరి గోడకి తగిలి ఖంగున శబ్దం చేసి కిందపడింది.

సుల్తాన్ చేతినుంచి రక్తం కారోంది.

"రాస్కెల్! నిన్ను కనికరించకూడదు" కింద పడ్డ రివాల్వర్ అందుకోవటానికి వంగుతున్నట్టు నటించి, వీరేంద్ర కాళ్ళకు తన కాళ్ళను పెనవేసి అతన్ని కింద పడేశాడు సుల్తాన్.

ఆ అదుటుకు వీరేంద్ర చేతిలోని రివాల్వర్ ఎగిరి దూరంగా పడింది. వీరేంద్ర గాయపడిన సుల్తాన్ చేతి మీద రెండు చేతులు బిగించి మోదాడు.

బాధతో మెలికలు తిరిగిపోయాడు సుల్తాన్. అదే అదనుగా కాళ్ళతో అతని డొక్కల్లో తన్నాడు వీరేంద్ర.

సుల్తాన్ భారీ శరీరం మెలికలు తిరిగింది బాధతో. ఈ సారి అతని మొహంమీద చేతులను మడిచి బాదాడు వీరేంద్ర. సుల్తాన్ ముఖం పగిలింది. ముక్కునించి ధారా పాతంగా రక్తం కారింది.

సుల్తాన్ లేవబోతున్న వీరేంద్రను ఎడమచేత్తో అతని తలను తన గుండెల కదిమిపట్టి లేవకుండా చేయటానికి

ప్రయత్నించాడు. అతనిది ఉడుంపట్టు. తప్పించుకోవటం వీరేంద్రకు ఓ పట్టాన సాధ్యం కాలేదు!

వీరేంద్రకు తెలిసిన విద్య కండరాల్ని కుంచించటం! అదే చేశాడు. చువ్వలా ఒంగాడు. సుల్తాన్ పట్టు సడలింది. ఆ కాస్త అవకాశం చాలు వీరేంద్రకు.

మెరుపు వేగంతో లేచాడు. ఒక్క అంగలో రివాల్వర్స్ అందుకున్నాడు. రెండు చేతుల్లోను రివాల్వర్స్ పట్టుకున్నాడు. అతను నరసింహావతారం దాల్చిన విష్ణుమూర్తిలా వున్నాడు.

"మిస్టర్ సుల్తాన్ ఉరఫ్ తివారీ అలియాస్ అరవింద్ లాల్ జలానీ—గెటప్! లేచి నించో. నీ ఆఖరి క్షణాలు సమీపించాయి. నీ ఆయుర్దాయం యిక రెండే రెండు నిమిషాల్లో తీరిపోతుంది. నా అన్నను నిర్దాక్షిణ్యంగా కాల్చి చంపినందుకు నిన్నిప్పుడు కుక్కను కాల్చినట్టు కాలుస్తాను. నా రివాల్వర్ లో అయిదు, నీ రివాల్వర్ లో ఆరు—మొత్తం పదకొండు బుల్లెట్లున్నాయి. నీ శరీరమంతా కాలినుంచి తలవరకు పదకొండు తూట్లు చేస్తాను వీటితో. చచ్చావా సరే, లేక బతికి బయటపడితే అక్కడితో నిన్నొదిలేస్తాను. నా ప్రతీకారం, నా పగ, చల్లారుతుంది. బస్ గెట్ రెడీ! ఒన్....టూ....లే, లేచి నిల్చో.

"....అదీ....ఆ గోడవారగా నించో....పిచ్చి వేషాలు వెయ్యకు. ఒకటి కాదు రెండు రివాల్వర్లు....నా గురి ఎంత తీక్షణమయిందో నువ్వు ప్రత్యక్షంగా చూశావు. కమాన్....దేవుడ్ని స్మరించుకో!" వీరేంద్ర చేతి వేళ్ళు రివాల్వర్స్ మీద బిగుసుకుంటున్నాయి.

ఇంతలో బిలబిలమంటూ రహస్య మార్గంనుంచి పోలీ

సులు మెట్లెక్కి ఆ గదిలోకి వచ్చేశారు. ముందుగా ఇన్‌స్పెక్టర్ చూశాడు కాల రుద్రుడిలా కనిపిస్తున్న వీరేంద్రను.

"మిస్టర్. స్టాపిట్!....అతన్నెలా శిక్షించాలో మేం చూసుకుంటాం!" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

ప్రతీకారం తీర్చుకునే అవకాశం తప్పిపోయినందుకు నిరాశపడిపోయాడు వీరేంద్ర.

పోలీసుల వెనకనే వీరేంద్ర తల్లి భ్రమరాంబ, చెల్లెలు వాణి లోపలికొచ్చారు.

వాణి చెప్పింది: "అన్నయ్యా! మాకిచ్చిన వంద రూపాయల నోట్లలో ఓదానిమీద పోలీసుల్ని తీసుకుని చంచల్ గూడా రమ్మని నువ్వు రాసిన వాక్యాలు అల స్యంగా నా కళ్ళబడ్డాయి. లేకుంటేయింత క్రితమే వచ్చి వుండేవాళ్ళం!" అని.

ఇన్‌స్పెక్టర్ వీరేంద్రవైపు ప్రశంసగా చూసి, "థాంక్యూ మిస్టర్! మీరు చేసిన మహోపకారం ప్రభుత్వం గుర్తిస్తుంది! మీకు రాష్ట్రపతి అవార్డు తప్పక లభిస్తుంది" అన్నాడు.

—:అయిపోయింది:—